

Chwastyk-Kowalczyk, Jolanta

Sprawozdanie z wasztatów "Media jako przedmiot edukacji"

Rocznik Historii Prasy Polskiej 5/2(10), 389-391

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jolanta
CHWASTYK-KOWALCZYK

**Sprawozdanie z warsztatów
„Media jako przedmiot edukacji”**

**Report on the Workshop “Media as a Subject
of Education”**

W dniach 27–28 maja 2002 roku odbyła się ogólnopolska konferencja „Informacja w społecznościach lokalnych” zorganizowana przez Kieleckie Towarzystwo Naukowe, Instytut Bibliotekoznawstwa i Dziennikarstwa Akademii Świętokrzyskiej im. Jana Kochanowskiego w Kielcach oraz Wszechnicę Świętokrzyską w Kielcach.

Doskonałym uzupełnieniem problematyki podjętej na tym spotkaniu były warsztaty zorganizowane 4 czerwca 2002 roku przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, Świętokrzyskiego Kuratora Oświaty i Centrum Targowe Kielce pt. „Media jako przedmiot edukacji” w Centrum Konferencyjnym CTK w Kielcach. Warsztaty były z kolei częścią VII Targów Edukacyjnych EDUKACJA 2002 W Centrum Targowym Kielce.

Warsztaty otworzył Przewodniczący KRRiT, Juliusz Braun, podkreślając słowami „metafizyka mediów” — Herberta Marshalla McLuhana, nieuchronność wszechobecnych przemian psychospołecznych dokonujących się za sprawą rozwoju środków przekazu oraz znaczenie błyskawicznego przepływu informacji w procesie edukacji nie tylko w lokalnej, ale przede wszystkim w „globalnej wiosce”.

Ciekawą prezentacją multimedialną pt. „Potrzeba edukacji medialnej wzywaniem współczesnego społeczeństwa” było wystąpienie prof. dra hab. Wacława Strykowskiego z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Autor odwoływał się do konieczności przystosowania się i otwarcia nauczycieli na nowe możliwości, jakie dają media oraz zachęcał do wykorzystywania zdobytych techniki w szkołach. Przestrzegając, że jeśli ludzie związani z oświatą nie

przemogą niechęci do uczynienia z komputerów codziennego narzędzia pracy, tracą kontakt z uczniami i studentami, bo nie będą w tym samym kręgu nadawania i odbioru informacji oraz nie będą posługiwali się tym samym językiem zrozumiałym dla wszystkich.

Z kolei sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej i Sportu prof. dr hab. Tomasz Goban-Klas w błyskotliwy sposób omówił nowe socjologiczne zjawisko, jakim jest *Pokolenie SMS-ów w rozwiniętym społeczeństwie informacyjnym*. Wstęp był wypadkową poglądów wspomnianego już kanadyjskiego intelektualisty, McLuhana, który już w latach sześćdziesiątych XX wieku uświadamiał ludzkości, że dzięki radiu, telewizji i komputerowi weszła do globalnego teatru, w którym cały świat jest happeningiem; że zwykły przepływ wiadomości i obrazów z każdej części świata przeobraża nasze życie intelektualne i emocjonalne. Pozostała część wykładu dotyczyła strachu, jakiego doznaje starsze pokolenie Polaków stawianych przed faktem i często koniecznością obcowania z telefonem komórkowym. Minister apelował o przełamywanie barier psychologicznych, by dostrzegać dobre strony możliwości szybkiego komunikowania się, by nie bronić się przed postępem cywilizacyjnym, jakim są środki masowego przekazu.

Bardzo interesujący był również pokaz multimedialny redaktora Jacka Snopkiewicza z Telewizji Polskiej w Warszawie ukazujący możliwości manipulowania materiałami informacyjnymi i reporterskimi wykorzystywanymi przez zespoły redakcyjne przy realizacji telewizyjnych programów informacyjnych — na przykładzie wydarzeń marcowych, radomskich, stanu wojennego i innych: 18 spreparowanych przez czytelną politycznie opcję scenek, wypaczających, jak w krzywym zwierciadle, rzeczywisty przebieg wydarzeń. Zaprezentowany fotomontaż jednoznacznie dowiódł nieograniczonej możliwości bezkarnego stosowania socjotechnicznych metod manipulacji przez ludzi tworzących jakiegokolwiek materiał filmowy. A wszystko to odbywa się bez potrzeby włączania w reportaż tzw. 25 klatki działającej podprogowo na psychikę człowieka, by osiągnąć zamierzone cele.

Dyrektor Studia 2, Edward Mikołajczyk w skróconej formie dokonał analizy bieżących młodzieżowych programów telewizyjnych na przykładzie *Roweru Błazeja*. Podkreślił zmiany obyczajowe, a co za tym idzie, inne oczekiwania młodego pokolenia od otaczającego świata niż pokolenie rodziców; inne formy komunikowania się i wymiany informacji. Zachęcał obecną na sali młodzież szkolną i akademicką do czynnej współpracy z Telewizją Polską w tworzeniu programów o ich środowisku, życiu, nurtujących ją problemach. Przekonywał, że zarząd telewizji rozumie konieczność tworzenia programów dla młodzieży przez samą młodzież, by sprostać jej oczekiwaniom i uczynić je bardziej atrakcyjnymi.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji udostępniła bezpłatnie uczestnikom warsztatów swoje wydawnictwa — studia antenowe pod redakcją Jerzego

Uszyńskiego: *Problematyka bezpieczeństwa i zagrożeń w programach telewizji publicznej, Polskie seriale telewizyjne*; Wojciech Siesicki: *Telemetria, jak czytać, rozumieć i interpretować wyniki badań widowni telewizyjnej*; Elżbieta Kindler-Jaworska: *Przewodnik po telewizji cyfrowej*; również czasopisma: „Wizja publiczna” nr 10 i 11 z 2001 roku oraz „Zeszyty Europejskie” nr 1-3 z 2002 roku poświęcone w całości sprawom związanym z praktyką antenową i perspektywą programową telewizji publicznej w obliczu najważniejszego dla Polski wyzwania, jakim jest członkostwo w Unii Europejskiej.